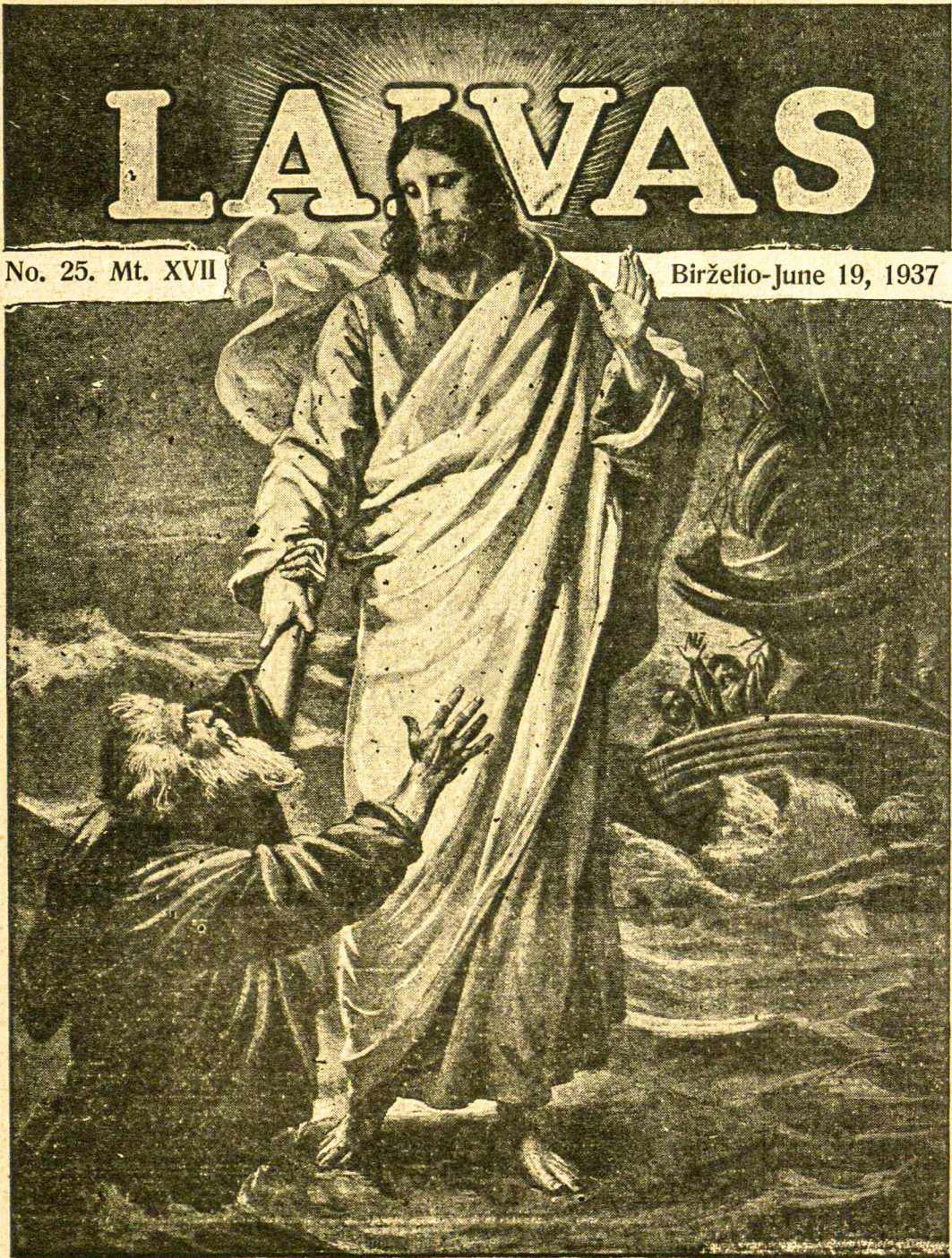

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 25. Mt. XVII

Birželio-June 19, 1937

V SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L E K C I J A

I Petro 3, 8-15.

MYLIMIAUSIEJI, būkite visi vienos minties, užjaučia, mylėkite brolius, būkite gailestingi, romūs, nuolankūs; neatsilyginkite piktu už piktą, nė keiksmu už keiksmą, bet priešingai, laiminkite, nes tam esate pašaukti, kad paveldėtumėte palaiminimą. Nes kas nori mylėti gyvenimą ir gerų dienų matyti, tegul sulaiko savo liežuvį nuo pikto ir tegul jo lūpos nekalba vyliaus; tegul jis ne-

sigrėžia nuo pikto ir tegul daro gera, teieškai ramybės ir tegul ją seka; nes Viešpaties akys ant teisiųjų, ir jo ausys klausosi jų maldų; bet Viešpaties veidas prieš darančius pikto. Ir kas yra, kurs jums kenktų, jei uoliai stengsitės daryti gera? Bet jei ir turėtumėte ką kentėti dėl teisybės, jūs esate palaiminti. Nebijokite jų gądinimo ir nenustokite ramybės. Laikykite Viešpatį Kristų šventu savo širdyse.

E V A N G E L I J A

Mato 15, 20-24.

ANUO METU, Jėzus tarė savo mokytiniam: Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiejų, jūs neįeisite į dangaus karalystę. Jūs girdėjote, kad seniesiems pasakyta: Neužmuši; kas gi užmuštų, bus smerktinas teisme. Iš gi jums sakau: Kiekvienas, kurs pyksta ant savo bro-

lio, bus smerktinas teisme. Kas gi sakytų savo broliui: Raka, bus smerktinas taryboje. O kas sakytų: Beproty! bus smerktinas į pragaro ugnį. Todėl, jei tu atnašauji savo dovaną prie altoriaus ir tenai atsimeni, kad tavo brolis turi šį tą prieš tave, palik savo dovaną tenai ties altorium, eik pirma susiderinti su savo broliu, o paskui atėjęs atnašausi savo dovaną.

Pamokslas V-ajam Sekmadieniui Po Sekminių

Bastūnas

PARIZIEJAI taip buvo iš tiesos kelio iškrypę, kad, skaitydami ir aiškindami žmonėms šventąjį Raštą, jie teigė ir mokė, jog vien tik žmogūdystė laikoma nuodėme; piktumas, rūstybė nebeturėjo vietos Dievo Įsakymuose. Bet mūsų Viešpatys šiandien mums aiškiai primena ir griežtai įsako: „Kiekvienas, kurs pyksta ant savo brolio, bus smerktinas teisme,“ ir paskiria atitinkamas bausmes atskiriems rūstybės laipsniams.

Suprasti, kaip Dievas žiūri į žmogaus piktumą, rūstybę, pamatyti, kaip gerieji žmonės piktinasi tokiu mūsų pasielgimu, mums nereikia nei tikėjimo, nei religijos pagalbos, bet tik atvirų akių pamatyti, kas darosi visur aplink mus. Ar kada esate matę patrakusį žvėrį ar pasintusį šunį? Tokį pat reginį matome, kai žmogus pyksta, užsirūstina: jo kraujas virte užverda, akys išsiutimu

užsidega, plaukai pasišiaušę, dantys sukasti, kumščios sugniaužtos, balsas įtemptas, veidas iškreiptas, burna putoja. Iš tikrųjų, baisus reginys!

Ir kiek šita silpnybė, šita nuodėmė kenkia žmogaus sveikatai, kaip paveikia visą žmogų, kaip pavergia jo kūną! Kas suskaitys visas ligas, staigias mirtis, kurių priežastis ne kas kita, kaip rūstybė ir pagieža?! Šventojo Rašto Išminčius jau seniai yra pasakęs, pastebėjęs, jog „Pavydas ir rūstybė trumpina žmogaus dienas.“ Ir koks nelaimingas rūstus žmogus! Niekas negali su juo sugyventi, niekas nenori nieko bendra su juo turėti, visi jo, it kokio aitvaro vengia, visi šalinasi. „Kas gali,“ klausia Išminčius, Saliamonas, „pakešti sielą, greitai užsirūstinančią?“ Ir iš tikrųjų, stačiai negalima su tokiu iširdžiu žmogumi sugyventi, nes nuolatos reikia saugotis, kad

neįžeistum, su kiekvienu savo žodžiu skaitytis, kad neišauktum įnirtusį, pasiutusį žvėrį, kuris tik tyko, laukia nors mažiausios priežasties pulti, plėsti, draskyti. Už tai visi šalinasi nuo jo, kaip nuo pasiutusio šuns. Ir taip nabagas vargsta sau vienas, pasaulio pajuokiamas ir žmonių vengiamas. Iš tikrųjų, tokio žmogaus gyvenimas nepavydėtinas.

Bet visa tai, kas iki šiol pasakyta apie rūstybę ir josios pasekmes liečia tos silpnybės tik šiapus slenkščio, tik šios žemės varus ir nemalonumus. O kas mums išaiškina, pasakys, kiek pragaištės, kiek žalos, kiek blėdies rūstybė atneša sielai, kaip ją vargina, kankina!? Teisingai šv. Jeronimas sako, kad "Rūstybė, tai durys į visas kitas nuodėmes." Nes rūstybė užlieja širdį išdidžiomis, pagiežos pilnomis, piktžodingomis, šventvagiškomis mintimis, kurios neberastų ir neberanda vietos ramioje ir dievobaimingoje širdyje. Iš įnirtusio žmogaus lūpų visa srove srovėna baisiausi piktžodžiavimai, slykščiausi žodžiai ir bjauriausios šventvagystės, keiksmi ir prakeikimai, burnojimai prieš kitų sielas, prieš savo nemirtingą sielą, prieš Patį Dievą. Rūstybė suteikia žmogui žvėriško žiaurumo, beširdiškumo; aptemdo jo protą, kad jis nepažįsta, ar bent nepripažįsta meilės, mielaširdystės, prigimties, net ir jo paties kraujo ryšių. Rūstybė, pavasario sriautas iš kalnų kalnelių išibėgęs, šniokščia, pyksta, jeigu kas po kojomis pasipina, viską daužo, naikina ar su savimi nešasi.

Tik plaukas skiria rūstybę nuo žmogūdytės. Iš piktumo Ezava norėjo savo brolių Jokubą užmušti; rūstybe bedegdamas, Saulius norėjo nekaltą Dovydą prie sienos ietimi pribėsti, ir užmušti savo sūnų; apmunda iršdamas, Nabuchodonsorius įsakė nudėti visus Babylonijos išminčius, kad jie neįspėjo, ką jis buvo sapnavęs ir ką tas jo sapnas reiškė. Bet kam dar čia knistis istorijoje, kam imtis šv. Rašto, kai kasdieninis mūsų gyvenimas mums pirštu prikišamai visa tai kasdien prirodo?! Nėra tokio dienišio laikraščio numerio, kuriame neskaitytume apie baisius įvykius, dar baisesnius žiaurumus, kurių vienintelė priežastis — rūstybė. Ne tik tai geltonoji mūsų spauda, bet ir geriausi, kultūringiausi, konservatyviškiausi, besilaiką senų ir aukštų įsitikinimų laikraščiai pasriuvę žmogūdytės naujienomis. Kas gali apsaakyti, kiek žmogūdytės, kiek baisių, kruvinių susikirtimų rūstybė gimdo ir

vykdo? Kokie tie namai, kur randasi rūstingas tėvas, įširdi motina, rietena, kur visados vien tik peštynės, muštynės, koliojimai ir keiksmi, kur vaikai pasipiktina ir kur nuodinga bedievybės sėkla mažučių širdyse kasdien sėjama?! Iš tikrųjų, jeigu norite pamatyti čia, ant žemės pragarą, užeikite į tokius namus; tenai, savo akimis pamatysite verdantį pragarą, visoje jo baisenybėje!

Iš tikrųjų, tai pragaro raugalas! Kaip mes turime jo vengti! Kaip mes turime stengtis su šaknimis tą aistrą iš savo širdžių išrauti. Turime, visomis pastangomis kovotis su savimi, kad rūstybė mus nepaveiktų ir kad mes neprasišoktume, kad nereiktų paskui visą savo amžių gailėtis dėl vienos apmaudos bei rūstybės valandėlės. Mūsų Išganytojas, Kuris dieviškąją Savo kantrybę ir ramybę, viską kentė, turi visados mums būti pavyzdžiu, mokinančiu mus eiti ramybės ir kantrybės takais. Tad, žiūrėkime, kad ateityje joks žodis neišeitų iš mūsų lūpų, joks darbas nebūtų imtas ar pradėtas, jokia pareiga nebūtų pildoma, širdžiai degant, pagiežą liejant. Žiūrėkime, kad visuose savo užsiėmimuose, darbuose, protas viešpatautų, kad protas mūsų širdį valdytų, mūsų valiai kelią visados nušviestų. Ir, iš tikrųjų, jeigu taip kovosime, taip apdairiai savo gyvenimą sutvarkysime, jeigu savo akis pakelsime į Jėzų, o širdis Dievop, Dievo malonė bus su mumis ir suteiks mums Daugaus pergalę. Tada, ir tik tai tada, mes bendrausime ir tapsime dalyviais mūsų Išganytojo prižadėjimo; "Palaiminti romieji, nes jie pavaldės žeme." Amen.

Vainikėlis

Jūs mergaitės lietuvaitės

Tik žydėkit kaip gėlaitės.

Žalias rūtas augindamos,

Vainikėlius mylėdamos.

Juk vainikai jus dabina,

Danguj vietą net gamina.

Čia jums šlovę jie suteikia,

Vainikėlių nieks mepeikia.

Tik vainikus jūs branginkit,

Jei kas tyko, šalin ginkit.

Kaip tuos vilkus nuo avelių,

Taip pat priešus vainikėlių.

Jei vainikų nepraraste,

Danguj garbę — laimę raste.

Ir žibėste tarp nekaltų,

Aprėdytos rūbu baltu.

Lygumai, Lietuva.

Kron. J. Rupka.

Švč. Širdies Garbinimo Platinimas

KA GALI žmogus paprastu būdu padaryti Švč. Širdies garbinimui praplatinti, mes matome šv. Jono Vianney, Arso klebono, pavyzdyje. Užsidedęs Jėzaus Širdies meile, jis nuolat apie ją mąstydavo, visiems apie ją kalbėdavo. O ypač jo darbai buvo galinga Jėzaus meilės platinimo priemonė.

Iš Jėzaus meilės pavyzdingasis Arso klebonas guodžia kenčiančius, lanko ligonius, linksmina nusiminusius, priglaudžia našlaičius, ramina nusidėjėlius. Sulaukęs gražiosios Jėzaus Širdies šventės, jis eina pas žmones ir visus kviečia prie Švč. Jėzaus Širdies:

“Eikime visi prie Jėzaus Širdies, prie dieviškojo gerumo sosto. Švč. Širdis visus paguos, visus suramins, visiems nusidėjėliams nuodėmės atleis. Kad mes žinotumėm, kaip ta dieviškoji Širdis mus myli, mes numirtumėm iš džiaugsmo. Jėzaus Širdį mylėti ir žinoti, kad ji mus myli, tai didžiausia šio gyvenimo laimė.”

Būkime ir mes uolūs Švč. Jėzaus Širdies garbinimo platintojai!

Marija — Nusidėjėlių Priebėga

KAPUCINAS, tėvas Maria-Antanas, kurį žmonės vadina Toulousos šventuoju, pasakoja Liurde įvykusį šokių atsitikimą.

Vienas senas nusidėjėlis, žingeidumo traukiamas, atvyko į Liurdą. Mudu susidūrėme prie kriptos. Išsiėmęs iš kišeniaus pinigų man sako:

— Aš noriu atlikti man uždėtą pareigą. Manęs prašė, kad šioje šventovėje būtų atlaikytos šv. Mišios. Štai pinigai.

— Mano bičiuli! Man ne pinigų reikia, man reikia tavo sielos, — atsakė tėvas kapucinas. — Ar esi atlikęs išpažintį?

— Mano tėve! Aš išpažinties neatlikaus. Dargi aš esu pastatęs sąlygą, kaj man buvo pasiūlyta dalyvauti šioje šventovėje kelionėje, jog išpažinties neatliksiu. Ir tu, Tėve, dabar pirmu susidūrimu ragini atlikti išpažintį! Tai jau perdaug!

— Mano drauge! Ar žinai, kas yra perdaug? Eiti su savo senomis nuodėmėmis į Grotą, tai tikrai perdaug. Argi tu nepažįsti Švč. Panelės pagalbos? Ar jau esi meldešis Grottoje?

— Ne, manó Tėve! Aš dar tik atvykau.

— Gerai. Pasitikėk man, aš tave ten nusiųsiu.

Mudu kartu žengėme Grotos linkui. Kelias tarp Grotos ir Gavės buvo nugalėtas.

— Mano bičiuli, — tariau jam, — tu esi perdaug neramus, kad galėtum matyti Švenčiausią Panelę. Einam į Grotą.

Aš turėjau raktą, atrakinau duris ir jis įėjo.

— Mano Tėve, kas čia reikia daryti?

— Mano prieteliau! Čia pirmiausia reikia pasimelsti.

— Bet jau penkiasdešimt metų, kai aš nesimeldžiu.

— Tat juo labiau pridera melstis šandien.

Aš atsiklaupiau. Nusidėjėlis, it paklusnus avinėlis, atsiklaupė šalia. Trupučiuką pasimeldęs pažvelgiau į mano bičiulį. Kokia atmaino. Žmogus, kuris penkiasdešimt metų nebuvo kalbėjęs maldos, akis įsmeigė į Mariją ir klūpojo, tarsį pagavime! Aš iš savo pusės pavedžiau Marijai šią sielą.

— Mano prieteliau, — tariau jam, — kas prašo Marijos, kaip tu dabar prašai, negalimas daiktas, kad liktų neišklausytas. Ar tu žinai, ko Marija trokšta?

— Taip, Tėve, aš žinau!

Paėmęs už rankos nusivedžiau už altoriaus. Nusidėjėlis puolęs ant kelių, atliko išpažintį. Jis atsikėlė pilnas džiaugsmo, nes jo sielą buvo nuvalyta. Vienu akimirksniu Marija nusidėjėlių padarė atgailotoju.

O Meilės Elgeta, Priimk Mane!

*O Maiste garbingas, o Duona dangaus,
O Džiaugsme šventų Angelų!
Linksmybės pavėsi vargdienio žmogaus,
Vienintėle Meile skaisčiųjų sielų!*

*O Meilės Ugnyme! Tu dangų užkūręs
Ir žemę pavertęs dangum,
Tu dangų ir žemę vien meile užbūręs,
Štai Dievą sujungei su skurdo žmogum.*

*Ir Kaliniu Meilės pats tapęs mummyse
Mums laisvę štai duodi dangaus!
Ir dangų ištroškęs įkurti širdyse
Štai lauki — o Dieve! — Tave kas priglaus!*

*O Elgeta Meilės, o Dieve Šventybės!
Štai skurdo bedugnę aukoju aš Tau!
Į Dieviškąs Meilės panėręs gilybes
Auka Tavo Meilės pašvėsk mane sau!*

Vynmedžio Šakelė.

Jėzaus Širdis Kalba Į Mus

Kun. A. T. (Samata)

1. Maldavimas

“Štai, toji Širdis, kuri taip daugel numylėjo žmones, ir Ji nėra žmonių mylima! Bent tu mylėk Mane!”

Aš esu ištremtas iš šalies ir valstybės, išvaromas iš mokyklos — ir net iš bažnyčių! Leisk Man, kad rasčiau pagūdą tavo namuose!

Nepamiršk Manęs! Ir nepraeik pro Mane kaip syetimasis ir nepažįstamas!

„Aš taip pat turiu Širdį, daug švelningesnę ir jautresnę nekaip tavo širdis!“

Kam skaudini ir įžeidi Mano Širdį ta savo mintimi — žodžiu — darbu?

Mano vaikelį, pasakyk Man visus savo vargus ir sielvartus lyg Aš jų nežinočiau! Aš paguosiu ir nuraminsiu tavo širdį!

Tikėk Manim! Aš įvykdysiu kiekvieną Mano prižadėjimą, kurį esu davęs šv. Margarietai Marijai Alacoque!

Matai, kaip nusidėjėliai įžeidžia ir skaudina Mane, kaip mažai katalikų myli Mane! Dėl jų atšalimo ir nepaisymo, ar paguosi Mane?

Aš esu išvaromas iš taip daugelio namų židinių, net katalikai nenori Manęs turėti! Aš taip pat esu pasiilgęs namų židinių! Leisk Manę pasilikti tavo namuose!

“Kuomet Aš sakau jums tiesą, kodėl Manim netikite?” (Jon. VIII, 46).

Kuomet dieną iš dienos taip uoliai darbaus Mano tautai, ir atgalion negaudamas iš daugelio nieko kito kaip įžeidimus, Aš radau gerų prietelių Mortos ir Lozorias namuose, kur Aš vėl jaučiaus laimingas! Leisk Man gyventi tokiuose namuose kartu su tavim!

Aš mokinau Mano tautą, gydžiau jų ligonius ir sergančius, laiminau jų mažutėlius — Aš mylėjau juos visus, ir matai, kaip jie pasiilgė su Manim! Vienintelė padėka gražinta Man, tai buvo Kryžius!

Taip pat pasakyk Man ir apie savo džiaugsmus! Aš noriu tave matyti, kuomet esi laimingas!

Vienas paskui kitą tavo prieteliai apleido

tave! Imk Mane už savo prietelį! Aš niekada neapleisiu tavęs!

2. Palaiminimas namams, kur Jėzus viešpatauja bei karaliauja

Tai yra Mano namai dabar! Aš esu tos šeimos galva!

Kiekvienas iš jūsų dabar yra Mano svečias — brangiausias Mano prietelis!

Aš noriu valdyti tuos namus, bet valdyti vien malonumu ir meile!

3. Tėvams ir Motinoms

Nevartokite piktinančių žodžių prie mažųjų savo vaikų!

Mano mažutėlių neatimkite iš Manęs! Štai, Aš dėl jų numiriau ant Kryžiaus! Man padėkite juos išganyti!

Tie mažutėliai yra Mano! Aš jums pavedžiau tas sielas, kad rūpestingai globotumėte, kad saugiai pro pasaulio pavojus vestumėte ir atgal gražintumėte į Dangų, iš kur atėjo!

Savo elgesiu ir pavyzdžiu rodykite mažutėliams, kad klausytų Manęs, ir jie klausys jūsų!

4. Vaikeliams

Aš niekada nesipriešinau Mano patėviui ir motinai kaip jūs kad savo tėvams priešinatės! Aš negaliu tokių vaikelių laiminti!

Aš griaudžiai verkiau Alyvų Darže dėl neklusnių ir priešingų vaikų.

Jei jūs apleidžiate namus be tėvų leidimo, Aš jums nepadėsiu iš pavojaus išsigelbėti.

Jei pasiliksite neklusnūs savo tėvams, kaip gi Aš galiu jums pasitikėti, kuomet sakote: “Mano Jėzau, aš myliu Tave!”

Aš prižadėjau kiekvieną vaikelį laiminti — ir Aš išturėsiu Savo prižadėjimą!

Iš meilės dėl Manęs, tuojau vykdykite tai, ką tėvas arba motina pasako jums daryti!

Aš myliu kiekvieną klusnų vaikelį, ir myliu visa Mano Širdim!

5. Kentėjime ar Skausme

“Aš juos paguosiu jų visuose nuliūdi-

“Bent tu mylēk Mane!”

muose ir nelaimēse.” (3-čias prižadējimas).

Mano vaikeli, tai yra Mano valia, kad tai tu dabar kentētum!

Tai visa Aš taip pat kentējau — ir vien dēl tavēs!

Neteisingos apkalbos tave giliai skaudina; visa kantriai pakelk ir kentēk dēl Manēs! Jie aršiau apkalbējo Mane, o Aš buvau visai nekaltas! Aš neatsakiau ir neišmetinējau, Aš prieš niekā nekadā neištariau rūstaus zodžio!

Aš taip pat buvau vargšas ir skurdžius, net už tave vargingesnis! Aš pasidariau skurdžium, kad tave paguodus tavo varge ir skurde! Aš labai myliu skurdžius ir vargšus, kurie stengiasi pasilikti gerai!

Aš taip pat kentėjau didelius skausmus, dar didesnius nekaip tavo! Aš kantriai kentējau dēl tavēs, nes Aš tada mylējau tave, ir net dabar myliu tave!

Mano vaikeli, nemanyk, kad Aš užmirštu tave, nes leidžiu kentēti tau! Dangīskasis Mano Tēvas leido Man kentēti baisiausias ir karčiasias kančias, net kentēti iki mirčiai, tačiau — Jis nepamiršo Manēs, ir dēl to neliovē Manēs mylēti! Aš myliu visus, kurie kantriai kenčia su Manim ir dēl Mano mēilēs!

Jei visi yra prieš tave, net jei tēvas ir motina ir artimiausi tavo bičiuliai sukilsta prieš tave, jei tu pats neini prieš Mane, Aš niekadā nebūsiu tau priešingas!

Argi lengviau buvo Man klausyti Mano Tēvo, kurs norējo, kad mirčiau ant Kryžiaus — nekaip tai kentēti tau?

6. Padorumas

Tai yra Mano namai! Paveikslai ir sta-

tulos, kurios supurto tyrājā Mano sielā, argi tinka Mano namų židiniui?

Argi pati gali tokiam nuogame apsirēdyme klauptis prieš Nekalčiausiąjā Mano Motinā ir sakyti: “Tu esi mano Motina, o aš esu Tavo vaikelis?”

Kaip drįsti tokiam apsirēdyme gyventi Mano namuose?

Motin, tu įžeidi Mane ir skaudini Mano Paties Motinā, kuomet savo dukteris leidi pusnuogēms eiti ir sukinėtis tarp žmonių!

Tai yra dēl nedorovēs nuodēmių, kad Aš buvau plaktas nuo galvos iki kojų! Argi jūs norite, kad Aš ir vėl kentėčiau dēl tų pačių nedorovēs nuodēmių?

7. Šventoji Komunija

Aš tiek daug kartų klebenau į tavo širdies duris, o tavo atsakymas kiekvieną kartą buvo tokis: “Ne dabar, bet ateik vėliau!” A, bent dabar leisk Man ateiti pas tave! Kito nieko kaip Aš noriu vien padėti tau!

Dēl ko gi šalinies nuo Manēs Šventoje Komunijoje, lyg Aš norėčiau tau pakenkti? Netolink Manēs nuo savo širdies! Tai yra Mano namų buveinė!

“Jūs nenorite ateiti pas Mane, kad turētunėtė gyvenimą!” (Jon. V, 40).

Šventoje Komunijoje tu sakai: “Mano Jėzau, aš myliu Tave! Aš Tave myliu visa mano širdimi!” Kaip Aš galiu tau tikėti, kuomet Manēs neleidi dažnai ateiti į tavo širdį?

Mano vaikeli, dēl ko tu nuo Manēs taip skubiai bėgi po šv. Komunijos? Aš trokštu į tave kalbėti ir palaiminti tave! Kad duoti progos, argi pats negali ilgiau pabūti su Manim bent valandos bertain?

Aš Švenčiausiam Sakramente pasilieku arti dviejų tūkstančių metų, — ir vis dėl tavęs! O dėl paties argi būtų per ilgai pasilikti bent valandos bertainį su Manim po Šv. Komunijos?

Aš Šventoje Komunijoje ateinu pas tave nuolankiausiu būdu, tat, argi yra teisinga, kuomet pats ateini pas Mane išsiblaškęs ir tuščias!

Kaip tai skaudu Man, kuomet Aš turiu Šventoje Komunijoje ateiti pas nepadoriai apsirėdžiusius žmones! Tai buvau Aš, kurs įkvėpė Popiežių užginti tai!

8. Aplankymai

Argi Aš esu vienintėlis Prietelis, kurs neužsitarnauja, kad būtų aplankytas?

Argi Aš esu prasčiausias Prietelis, kad būčiau aplankytas paskučiausias, arba visai ne? Aš taip pat pasiilgstu ir liūdžiu, kuomet ne esu aplankomas. Tačiau, Aš esu laimingas, kuomet jūs aplankote Mane!

Argi ir Aš taip pat neturiu Širdies, pasiilgusios ir trokštančios, kad būtų aplankyta? Aš esu geriausias jūsų Prietelis! Tai gi, dėl ko praeinate pro Mane lyg Aš vienas neturėčiau Širdies?

Aš dieną ir naktį pasilieku tabernakule kaip kalėjime, taip pat iš meilės dėl visų! Aš taip pat branginu kiekvieną pripuolamą prietelingą aplankymą!

Kodėl gi jūs dažnai neaplankote Manęs? Argi bendravimas vien su Manim yra taip nuobodus ir nepakenčiamas?

Aš iš Mano tabernakulo kalėjimo šaukiu į jus: "Ateikite pas Mane, ir Aš jus paguosiu!" Tačiau, jūs paliekatė Mane vienų vieną --- jūs negirdite Mano šaukimo!

Argi Aš esu jūsų vienintėlis Prietelis, kurs neįvertintų ir nebrangintų pasitaikusio prietelingo aplankymo? Ateikite pas Mane — tai gera ir išganinga bus jums!

Kaip jūs galite Man sakyti: "Mano Jėzau, aš myliu Tave!" — kuomet niekada neaplankote Manęs?

9. Nusidėjėliams

I kurgi pasiryžai eiti?

Vargingas nusidėjėli, tavo širdis yra tuščia ir nelaiminga, nes tu pats atmetei ir išvarei Mane lauk! Pats buvai laimingas, kuomet buvai nekaltu vaikeliu, nes tada Aš buvau kartu su tavim! Leisk Man sugrįžti atgal į tavo širdį, o pats ir vėl tapsi laimingas!

"Ateikite pas Mane visi, kurie vargstate

ir esate apkrauti, ir Aš jus atgaivinsiu.. Jūs rasite savo sieloms atilsio." (Mat. XI, 28-29).

A, daugiau neplakite ir nebekryžiuokite Manęs! Jau jūs tiek daug ir per daug sužeidėte Mano Širdį! Aš be ribų kentėjau už jūsų visų nuodėmes! Ir kaip dar ilgai kančinsite ir kryžiuosite Mane?

Ką gi Aš jums padariau, kad esu taip nepakenčiamas, kad Mane kryžiuojate mirtinomis savo nuodėmėmis?

Vai, visi jūs, kurie praeinate pro Mane, žiūrėkite ir matykite, ar ten yra kitas tokis skausmas panašus į Mano skausmą, kurį Man užduoda tie, kurie save vadina esant Mano prieteliais! O nusidėjėli, kamgi dauginasi skausmą Mano Širdžiai?

Mano vaikeli, ką gi Aš padariau tau, kad tu Mane sužeidi ir skaudini? Dėl ko gi nusikreipi ir šalinies nuo Manęs, kurs daugiau myli tave nekaip tėvas bei motina gali mylėti geriausiąjį savo vaikelį?

10. Džiaugsmingi Prižadėjimai

"Aš laiminsiu tuos namus, kuriuose bus laikomas ir gerbiamas Mano Širdies paveikslas." (9-tas prižadėjimas).

"Aš duosiu raunbę jų šeimoms." (2-ras prižadėjimas).

"Aš duosiu visų reikalingų malonių kiekvieno luomui." (1-mas prižadėjimas).

"Aš gausiai laiminsiu jų visus pasiryžimus." (5-tas prižadėjimas).

Mano vaikeli, Manęs prašyk visa, kas tik reikalinga tau — taip lyg Aš prie tai, ko prašai ar prašysi, nieko nežinau! Kartais pats neišmanai, kas yra geriausia dėl paties, bet Aš žinau! Jei tas, ko prašai, nėra gera dėl tavęs, Aš tau duosiu ko kito geresnio!

Jei nori, kad paties maldos būtų patinkamiausios Man, tai jas sudėk į rankas Mylimiausios Mano Motinos, Ji savo maldas pridės prie tavųjų! Aš niekada Jai neskau NE!

Kas dieną pagerbk Brangiausiąją Mano Motiną. Kaip tai, niekas kitas daugėsniiai ir meilingesniiai nepatiks Jai! Nė vienas neprazudys savo sielos, kurs gerbia Mano Motiną ir ryžasi gerą ir pavyzdingą gyvenimą vesti!

Aš myliu tuos, kurie myli Mane!

"Ateinančio pas Mane, Aš neišstumsiu." (Jon. VI, 37).

"Nusidėjėliai Mano Širdyje ras neišsemmiamo gailestingumo bei pasigailėjimo šal-

Kariuomenės ir visuomenės šventė Lietuvoje gegužės 23 d.: 1) viršuje kairėje vyriausybės nariai ir aukštoji kariuomenės vadovybė Vytauto Didžiojo muziejaus sodelyje priima kariuomenės ir visuomenės parādą. Matyti krašto apsaugos ministeris brig. gen. Dirmantas, kariuomenės št. viršininkas gen. št. plk. Černius, aukštasis svečias, Prancūzijos atstovų rūmų narys de Grandmaison, švietimo ministeris prof. J. Tonkūnas, susisiekimo ministeris inž. Stanišauskis ir kt. Dešinėje kariuomenės dalinys iškilmės maršu pražygiuoja pro tribūną. Apačioje: 1) kairėje išsirikiavusių kariuomenė, 2) viduryje iškilmės dalyviai Vytauto Didžiojo Muziejaus sodelyje, 3) dešinėje kauniečiai Laisvės alejoje stebi žygiuojančius fabričių darbininkus ir visuomenės organizacijas.

Žygis Iš Jėzaus Širdies Meilės

BAI SIAME 1871 metų kare daugelis kariuomenės pateko į Mazaso nelaisvę ir ruošėsi atiduoti Dievui savo gyvybes. Laukdami bausių kančių, jie nuolat šaukė: „Ateik, Viešpatie Jėzau! Ach, ateik, o ateik Išganytojau Jėzau!“

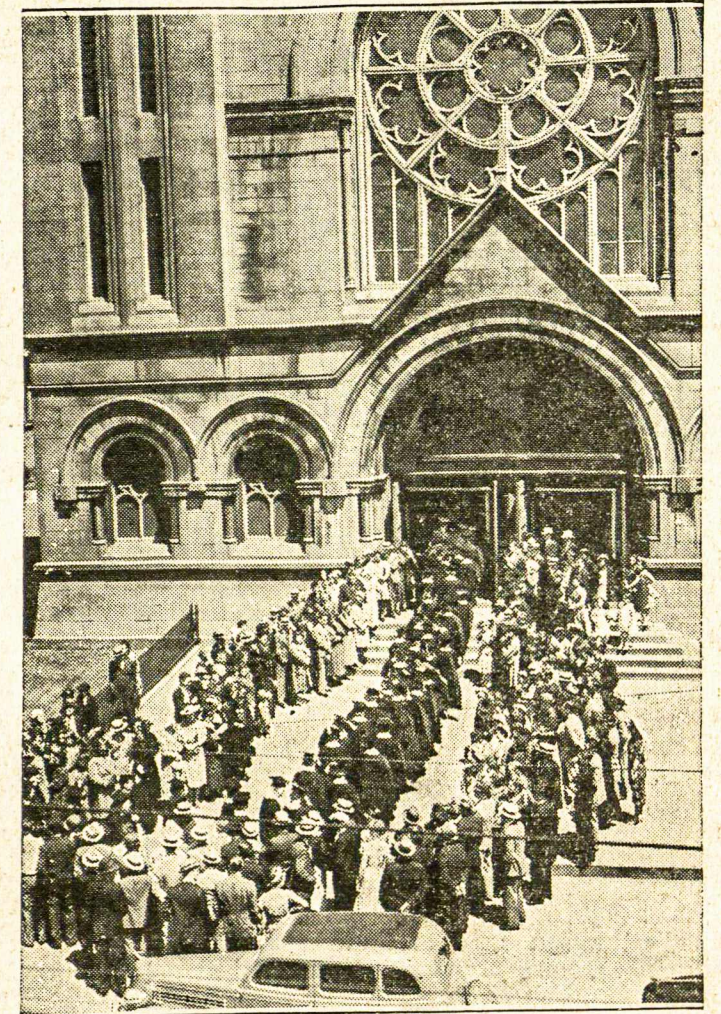
„Štai aš einu!“ pasigirdo paslap-

tingas balsas. Staiga prasivėrė durys, ir į bausių kalėjimą įėjo Jėzus Kristus. Jį atnešė žymiai, aukštos kilmės moteriškė šv. Komunijoje. Ta moteriškė dėl savo aukštos kilmės atgavo laisvę ir dabar lengvai nešė nelaimingiesiems nuodėmklausio jai įteiktą Stiprybės Duoną. Neapsakomas džiaugsmas įsiviešpatavo belaisvių sielose!

„Aš jau nebe vienas, sušuko vienas iš

nelaimingųjų kalinių: su manimi šioje tamsioje lastelėje yra mano brangiausias Išganytojas. O Dieve! Kaip Tu geras, kad išklausai savo nedėkingų vaikų...“

Prisiartino gegužės 24 diena, kurioj tie belaisviai buvo pasmerkti kančių mirčiai. Pasistiprinus šv. Komunija, ta diena jiems nebebuvo bausios aukos diena, bet kankinystės apvainikavimu.

Graduontai De Paul universiteto. — Baigiantieji De Paul universitetą (Chicago) studentai (viso 450) in corpore eina šv. Vincento bažnyčioje į iškilmingas pamaldas. Trečiadienį, birželio 9 d., jie gavo diplomus.

Nuostabu, kad toji drąsioji moteriškė, kuri nelaiminguosius pastiprino amžinosios Gyvybės duona, buvo atvirtusi iš protestantų. Tą žygį ji padarė iš Jėzaus Širdies meilės.

Civilizacijos tikslas yra suvaldyti žmogaus gobšumą ir mėgaščių geismą, nes tos ydos yra baisiausias ligos, kurios dažnai padaro nelaimingais ir turtingiausius žmones.

tinį." (6-tas prižadėjimas).

11. Mirimo valandą

Jei savo gyvenime čia, žemėje, pats Mane turėsi geriausiuoju Prietelium, Aš tapsiu ištikimiausias Prietelis tau, kuomet tu mirsi! Net tavo tėvas ir motina, vyras ar žmona, tada turės tave apleisti! Aš niekada neapleisiu tavęs!

"Aš būsiu jiems Globėjas, o ypatingai jų mirimo valandą." (6-tas prižadėjimas).

"Dėl Mano Širdies neapimamo gailestin-gumo bei pasigailėjimo, Aš prižadu, kad visi asmenys, kurie per devynius (9) mėnesius pirmuose penktadieniuose priims Šv. Komu-

niją, Aš jiems suteiksiu galutiniosios atgai-los malonę; ir jie nemirs nemalonėje ir (ne-mirs) be Šv. Sakramentų, ir jų mirimo pa-skutinę valandą Mano Širdis jiems bus Glo-bėja." (12-tas prižadėjimas).

12. Pabaiga

Visi Mano vaikeliai, dažnai ir labai dažnai atsiminkite tuos žodžius: "Aš visada pasiliksiu su jumis, net ir tada, kuomet visi kiti apleistų jus!"

"Tie, kurie platins tą pamaldumą, ras Ma-no Širdyje įrašytus savo vardus, kurie niekuomet nebus iš Jos išbraukti." (11-tas pr.).

PRIMICIJANTUI

(Skiriu naujai išvestam kun. Juozui K. Gaudinskiui, seminarijos dienų draugui.)

Bastūnas

(Pabaiga.)

VVIENAS kunigas, juokdarys, sakydavo: "Po išišventinimui per tris metus kunigas jodinėja ant velnio, po trijų metų jau velnias jodinėja ant kunigo." Juk kunigas irgi žmogus, ir jam nebūtų pro šalį nakties gūžynės, žalias stalelis, linksmas stiklelis ir žaidimai, negu dirbti nepatrauklų darbą. Šėtonas nemiega, vilties nenustoja. Jisai gerai žino, kad ateis kunigui valanda, kada jisai, kaip ant delno, matys savo gyvenimo smiltis beslystančias pro kaulėtus pirštus, kada jisai matys savo anų dienų draugus pasekmingus, linksmus, pasiturinčius, gal net ir pinigingsus, vaikuotus, gražiai su savo šeimynomis begyvenančius. Tada šėtonas vėl prisitarias: "Ar tie, tavo draugai kuo geresni, kad jiems viskas taip sekasi, kad jie visais gyvenimo malonumais džiaugiasi, kol tu altoriaus šešėly tupi, kitiems dirbdamas, kitais rūpindamasis. Seminarijos šaltuose rūmuose palikai savo gyvenimo pavasarį, savo gražiausias ir maloniausias dienas praleidai mokslo suola betrindamas. Ir kam? Kas iš visa to? Kolegijoje, tu buvai kur kas gabesnis studentas už tuos, kurie dabar gyvenimo grietine džiaugiasi. Tu ir dabar juos ne tik pasivytum, bet ir pralenktum, juk tu mokytas, tau Dievas nesigailėjo dovanų, o ir mokslo tau netrūks-ta. Retas tavo draugų tau prilietų. Nors

jaunystė, kaip Nemunas, jau nebegriš, bet yra laiko, dar laimė šypsos, dar ne pervėlu." Nėra to kunigo, kuris nepergyventų visus tuos ir panašius šėtono gundymus. Bet nežiūrint visų tų viliojimų, priekaištų, kunigas, kaip Kristus, gali grįžti ir, ačiū Dievui, grįžta nuo to Pagundos Kalno, kaip pergalėtojas iš mūsų lauko.

Kunigo išišventinimas ir primicijos tai jo Taboro Kalnas, kur "jo veidas žibėjo, kaip saulė, jo gi drabužiai pasidarė kaip sniegas." Tai jo pergalės, jo garbės valanda, kada jo tėveliai, jo broliai, seserys, giminės, draugai ir pažystamieji, matydami jį pirmą kartą Mišias atnašaujantį, nejučiomis prabilo, ar bent širdyje jautė, kad "čia gera būti." Viskas jam po kojomis klojosi, viskas sekėsi. Žmonės jį ant rankų nešiojo ir primanę, klotų jam savo drabužius, kaip kad žydai Kristui klojo Verbų Sekmadieny.

Bet mažas žingsnis nuo Verbų Sekmadienio iki Didžiojo Penktadienio, mažas skirtumas tarp garbės verbų ir erškėčių vainiko, tarp pergalės procesijos, eisenos ir kryžiaus kelio, tarp medžio šakų ir kryžiaus medžio. Kristus buvo įlipęs į Pagundos ir Taboro kalnų viršūnes, ir abu kartu sugrižo, bet kartą užlipęs Kalvarijos Kalną jau nebegrižo. Kartą iškeltas tarp žemės ir dangaus jau pats nenusileido, nenužengė nuo kryžiaus, nors "tyčiodamies ir vyriausieji kunigai drang su Rašto žinovais ir vyres-

niaisiais sakē: "Kitus išgelbējo, pats savęs negali išgelbēti; jei jis Izraelio karalius, tegul dabar nužengia nuo kryžiaus, ir mes jam tikime." Ir kunigui teks lipti tas kalnas, ir jis seks savo Mokytojo pėdomis į Kalvarijos čiukurą. Ar gal būtų teisingiau sakyti, kad jis jau dabar kopja, jau dabar seka tomis kruvinomis Kristaus pėdomis, jau dabar artinasi prie to kalno.

Nė vienas krikščionis negali savo kryžių palikti, negali jį nuo savo pečių numesti, negali nuo jo nužengti. Kryžiaus šešelis jį apsupo pirm negu jo motinos parūpinti vystyklai; jam kryžiaus medis jau lopšy buvo išdrožtas, pritaikytas; jis gimė prie kryžiaus medžio prikaltas! "Jei tu Dievo sūnus," šaukė šmeižikai ir įžeidėjai, "nužengk nuo kryžiaus." Kristus būtų galėjęs nužengti, jeigu tik būtų norėjęs, bet mums, Jojo tvariniams, nėra kas daryti, kaip tik kyboti nuo to medžio, kuris auga ir stiprėja sykiu su mumis. Kristus, Savo valia, pasirinko kryžiaus medį, mes, krikščionys, noromis nenoromis turime priimti tą kryžių ir visą savo gyvenimą vilkti jį paskui save, kaip kalinys savo režežius!

Kunigas, kaip ir visi jo broliai, krikščionys, gimė nukryžiuotas ašarų pakalnėj; bet jam to neužteko, jis savo valia, laisvai priėmė dar tą kryžių, kurį Kristus vilko į Kalvarijos kalną, jis pats prašėsi Viešpaties, kad jį vestusi į Alyvų Darželį, jis pats ištiesė ranką priimti tą kartybių taurę, kurią jis iki dugno išlenks jeigu dar neišlenkė. Jis negali nuo savo kryžiaus nužengti; jo siela jau trejopu ženklų paženklinta!

Nereikia pranašo bei pranašystės dovanos pramatyti kas laukia aplamai visų krikščionių, o ypatingai kunigų. Jau aiškiai matyti, kaip visas pasaulis rikiuojasi į dvi mirtingai viena kitai priešingas armijas. Berdiajevas gerai yra pastebėjęs, kad ateities karas būsiąs religinis karas, bet jam reikėjo paaiškinti, kad tas karas būsiąs ne tarp religijos ir religijos, ne tarp katalikų ir katalikų, kaip viduramžiuose buvę, kaip istorijoje skaitome apie kovas tarp krikščionių ir krikščionių, bet ateities susikirtimas, rytojaus karas būsiąs tarp krikščionybės ir pagonybės, tarp tikėjimo ir pagonizmo, tarp religijos ir nereligijos, tarp anot Dr. A. Macceino "Avinėlio ir žvėries bei jo pranašo." Šventieji Tėvai, jau pirmuosiuose krikščionybės amžiuose matė, kad tas susikirtimas neišvengiamas, kad tiedvi, kaip diena ir naktis, skirtingos viešpatystės turi, anksčiau

ar vėliau stoti mirtingon, žūt-būtinėn dvikovon, iš kurios tik viena gali grįžti. Šių dviejų armijų, ar kaip šventasis Augustinas sako, "šių dviejų miestų" linijos bei ribos aiškėja, siaurėja, kasdien darosi reiškesnės ir aiškesnės; vienoje pusėje, vienoje armijoje krikščionybė, antroje pagonybė, ar tiksliau kalbant neo-pagonybė. Tik aklas neįmato, kas darosi Vokietijoje: krikščionybės vietą visomis pastangomis stengiasi užimti tautos dievinimas, tautos garbinimas, josios vadų dievinimas. Rusijoje jau kiek toliau, nors kitu keliu, bet prie to pat tikslo nueita. Italijoje ir tas tautos aukštinimas bei dievinimas ar, moderniščiau kalbant, tas totalitarizmas bei absolutizmas virte verda. Čia nereikia jokio politikos ar sociologijos mokslo matyti, kad visi tie "izmai," neišimant nei komunizmo nei jo taip tariamo mirtingo priešė, fašizmo, yra tikri vienos motinos vaikai.

Kada ši kova įvyks, negalima stačiai dēnos ar valandos paskirti; bet kad jį nepertoliausia, tai ir darbo žmogeliui, kaip ant delno, aišku.

O karui kilus, kas pirmiausia puolama? Žinoma, vadai; tai aiškus dalykas. O tie vadai ne kas kita, kaip kunigai, kaip šių metų primieijantai. Ir visa tai ne iš piršto išlaužta: Rusija, Vokietija, Ispanija, skaudūs šiam faktui prirodymai.

Bet kad ir neištiktų karas, kad ir, "Dieve duok," nebūtų persekiojimų, kiekvienas kunigas, žingsnis po žingsnio lipa į Kalvarijos Kalną, nes jis vienų vienas keliauja į senatvę, karšėja; o žmogui be galo liūdna ir skaudu vienam keliauti, vienvėje karšėti. Dar būdami toli, toli nuo senatvės, o jau kartkartais šaltąją mirties ranką jaučiame, jau mūsų gyvenimo pats pilnumas, pats gyvenimas mirties raugalu atsirūgsta. Kunigas, visą savo gyvenimą praleidęs vienvėje, visados kitiems ranką ištiesęs, kitus vedęs, mokęs, linksminęs, neturi kur pagelbos ar paguodės kreiptis. Tada, jis, su Kristumi Alyvų Darželyje klūpos, tada jis iš naujo išties savo rankas ir kojas, jau lopšyje pervertas, prikalti prie kryžiaus, tada jis, su Kristumi, merdės ir nuo to kalno negriš, nuo to kryžiaus nenužengs. Nuo to kryžiaus negalėtų nužengti, kad ir norėtų, bet jis nenorės, nes tas kryžius stiebias stačiai į dangų, nuo jo galima žengti; bet ne žemyn.

Gal visa tai jaunajam kunigėliui, kaip rudens vėjas išgastingai švilpia, bet nėra ko

nusigasti. Jei jo viso gyvenimo prakaitas būtų tiktai smulkūs lašai ant karšto akmens, jei jo visas darbas būtų tik nereikalingas lošas ant nebetinkamo drabužio, jei jis, rodos, nieko nenuveiktų, nieko neturėtų savo Viešpačiui parodyti, tuščiomis rankomis turėtų laukti Viešpaties ir duoti savo dovanų, savo užveisdėjimo atskaitą, jeigu, žodžiu, jo visas vargo, prakaito ir išsižadėjimo gyvenimas jokio apčiuopiamo vaisiaus neduotų, neturi nusivilti, nusiminti, nes ne visiems skirta būti plovėjais, javų kirtėjais. Dievo surėdyme reikalingi ir artojai, sėjėjai ir pri-

žiūrėtojai. O kas gali sakyti, kad tą ar tą primicijantą Dievas skyrė plovėju o ne sėjėju? Gal Dievo surėdyme jis dabar čia trešia, rengia dirvą savo pasekjui, kuriam laukai bus "pabalę pjūčiai." O jis pats, kad ir tuščiomis rankomis gali, su šventuoju Povilu tarti: "Nes aš jau esu aukojamas, ir mano atsiskyrimo laikas yra čiapat. Aš kovojau gerą kovą, pabaigiau bėgti, išlaikiau tikėjimą. Gale man atidėtas teisybės vainikas, kurį duos man aną dieną Viešpats, teisis Teisėjas." Amen.

MARIJONŲ SEMINARIJOS KOPLYČIOS PAŠVENTINIMAS IR PIKNIKAS KOGRAŽIAUSIAI PAVYKO

Praeitam numery paminėjom, kad Marijonų seminarijos kopolyčios iškilmės birželio 6 dieną buvo išpūdingiausios. Dalyvavo tūkstančiai žmonių. Žinoma, žmonių dauguma buvo iš Chicagos, bet teko patirti, kad buvo ir tokių, kurie teikėsi atlikti ilgą kelionę, kad dalyvauti šiose iškilmėse. Kai kurie jų atvyko iš Clinton, Pa., Detroit, Mich., Racine, Wis., Kenosha, Wis., Rockford, Ill. ir Aurora, Ill. ir kitų miestų.

Čia norim paminėti, kad po pašventinimo kopolyčios įvyko labai gražus ir jaukus pasilinksminimas—piknikas Marijonų ūkyje, kuriame dalyvavo daugybė žmonių. Susiorganizavusieji skyriai tikrai nuoširdžiai visus pavaišino.

Didžiausį pikniko pelną atnešė valgykla, kuria rūpinosi ir sumaniai vadovavo žymi veikėja (bulvariškė) Ona Krasauskienė. Jai gelbėjo gražus būrelis atsidavusių patarnautojų: Barbora Kučienė, Liudvika Givildauskienė, Josephine Krauss, Veronika Mockienė, Saikienė, St. Bruožiuokė, Ražinskaitė, Ražinskienė, M. Balčiūnienė ir kitos, kurių vardų neteko sužinoti; už tai labai atsiprašom. Valgykloj padaryta (neatskaitant išlaidų) \$194.48.

Antrą vietą užėmė Brighton Park 35 skyrius, kuriam vadovavo skyriaus pirm. Pr. Vaičekauskas. Šeiminingi skyriui vadovavo nenuilstanti darbuotoja Marcijsa Navickienė su dukterimis. Kitų Brighton Park darbuotojų sąrašą sudaro šie: T. Atroškienė, Anna Jasper, Agnes Novicki, John Novicki, Juozas Valskis, Gubysta, Miciūnienė, Sadauskienė, Marijsa Grincaitė, Svenciskienė ir Žolynienė. Pelno padarė \$107.38.

Trečią vietą paėmė Melrose Parkas. Jau

seniau garsinta, kad šios kolonijos lietuviai už \$500 įtaisė spalvuotą langą naujoj kopolyčioj. Iškilmėse, sumanios vadovės Antaninos Švilpauskienės vadovaujami, melroseparkiečiai pasirūpino visą tūkstantį gražių ženklelių (gėlių), kuriuos platino atsilankusių svečių tarpe, ir padarė \$53.48 pelno. Melrose Parko skyrius turėjo ir standa, prie kurio padarė \$44.65. Jie taipgi ant išlaimėjimo leido dovanų, nuo kurių liko \$7.45. Viso — \$105.58. Darbininkų sąrašą sudarė: Kaz. Kantautas, J. Damaševičus, St. Juodis, Morta Janušauskienė, Ona Skuodžienė, Vikt. Skuodis, Pr. Bacevičienė, Antanina Švilpauskienė.

Ketvirtą vietą užėmė Marquette Park skyrius, kuriam iš vyrų pusės vadovavo žymus visuomenėje darbuotojas B. Nenartonis, o iš moterų — darbšti ir visa širdimi atsidavusi Aleksandra Jonaitienė. Iš jų darbuotės gryo pelno liko \$84.78. Darbuotojų būrį sudarė šie: Petras Gailius, Al. Jonaitienė, A. Rimidaitė, T. Goberienė, K. Paliliūnienė, M. Dargelienė, B. Paliliūnienė, S. Staniulis, V. Totulis, B. Nenartonis ir R. Andreliūnas. Pastarasis yra žymus biznierių, 6324 So. Western Ave., kuris žada seminarijos kopolyčioj įtaisyti didelį elektrinį laikrodį.

Toliau seka Town of Lake skyrius. Jam vadovavo žymi darbuotoja E. Gedvilienė. Jai gelbėjo: J. Gedvilas, P. Turskienė, O. Sriubienė, J. Lisauskis ir jo sūnus. Townoflakeičių gražus pasidarbavimas davė \$61.40 pelno.

Toliau seka West Side, kurios darbuotojų sąrašą sudaro: Ig. Kryževičius, C. Druktenis, P. Žebrauskas, V. Brazauskas, J. Stumbris, Ig. Benešiūnas, A. Fabijonas, A. Rad-

zevičius, K. Kulbis, J. Kulbienė, M. Druktenienė, Tarvainienė, E. Pocienė ir M. Stumbrienė. Jie darbavosi prie įvairių darbų, ir gyno pelno padarė \$40.10. Reikia paminėti, kad Ieva Šiaulienė išleido ant dovanų gražų siuvinį, jos pačios ranka išdirbtą

Bridgeportą atstovavo labdarių 5 skyrius, vadovaujant plačiai žinomiems veikėjams: Jonui Dimšai ir Uršulei Gudienei; jiems gelbėjo J. Šaltenienė, Mačeikienė ir Sekleckienė. Jų pastangomis padaryta apie \$28.56.

Reikia pažymėti, kad pikniku daugiausia rūpinosi uolūs veikėjas ir apskrities raštininkas Jonas Kulikauskas. Jis prieš pikniką kelias savaites važinėjo po kolonijas, organizavo darbininkus. Gi piknike jis uoliai darbavosi vesdamas gražių tvarką.

Ant. Bacevičius, Chicago apskr. Mar. rėm. pirm. buvo programos vedėju.

Juozas Budrikas, adresu 3417-21 So. Halsted St., suteikė garsiakalbį, tuo būdu linkmino svečius gražiomis dainelėmis. Juozas Budrikas užlaiko tris dideles krautuves, kuriose galima įgyti viskas, kas reikalinga namam.

Pranešam, kad visi aukotojai, kurie laike pašventinimo seminarijos koplyčios aukojo nemažiau 5 dol. ir pridavė savo adresus, nuo seminarijos vadovybės apturės gražų seminarijos paveikslėlį, kai bus gatavi.

Nuoširdžiai dėkojame visiems skyriams, jų vadams, darbininkams ir visiems kokiui nors būdu prisidėjusiems prie šio pikniko pavykimo.

Tėvai Marijonai.

Padėka

Seminarijos vadovybė reiškia savo gilų ir didelį dėkingumą visiems tiems, kurie didelėmis ar mažomis aukomis pagelbėjo seminarijos bažnytėlę pastatyti. Tiesa, koplyčiai daug dar ko trūksta: kaip vargonų, įvairių rakandų, bažnytinių aparatų, įvairių reikalingų papuošalų Dievo namui. Be to, dar mus sunkina didelis pluoštas nemokėtų statybos sąskaitų. Tačiau tikimasi, kad šviesesnioji visuomenės dalis, sulyg išgalės, ir toliau rėms Marijonų Vienuolijos lietuviškąsias įstaigas.

Tėvai Marijonai.

Marijonų Rėmėjai Rengiasi Prie Tradicinio Išvažiavimo Liepos 4 d.

Trečiadienio vakarą, birželio 9 d., Aušros Vartų parap. mokyklos kambary įvyko Ma-

rijonų rėmėjų 19 skyriaus susirinkimas. Jame apkalbėta ir pasidžiaugta seminarijos koplyčios pašventinimo dienos gražiomis sėkmėmis; apart to, svarstyta Lietuvių Dievos klausimas. Nutarta turėti tradicinę šventę liepos 4 d. Kaip praeitais metais, taip ir šiemet Lietuvių Diena įvyks Marijonų ūkyje. Tuojuo pradėta prie jos rengtis: išrinkta komisija rūpintis jos reikalais. Į komisiją įėjo: J. Kulbienė, M. Druktenienė, Tarvainienė, I. Šiaulienė, M. Stumbrienė, I. Kryževičius, C. Druktenis ir A. Radzevičius. Ši komisija iš kalno pasirūpino gauti troką, kuriuo galės važiuoti visi. Kelionė į ten ir atgal bus 25c. Kurie norite važiuoti, kreipkitės prie I. Kryževičiaus ir C. Druktenio užsiregistruoti.

J. K.

Gavusieji Dovanas Marijonų Ūkyje

Rengiantis prie pašventinimo Marijonų Seminarijos koplyčios, Chicagoj ir apylinkėse buvo išplatinta apie 10,000 tikietų. Su tais tikietais ėjo dovanos. Taigi po koplyčios pašventinimo piknike dovanas gavo šie:

M. Sadauskienė, 4451 So. Washtenaw Ave., gavo *Draugą* metams.

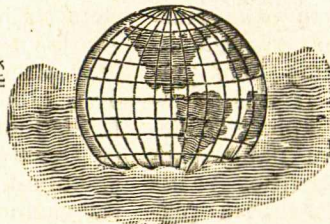
Edvardas Misius, užlaikantis avalų taisy- mo šapą, 1436 So. 50 Ave., Cicero, Ill., gavo \$5.00 cash.

Joseph Leases, "moveris," anglininkas, 3327 So. Lituania Ave., gavo *Laivą* metams. Čia galima priminti, kad p. Leases kas vasarą labai gražiai patarnauja su savo troku piknikieriams važiuojantiems į Labdarių, *Draugą*, marijonų rėmėjų ir kitus piknikus.

Toliau buvo paskirta dovanoms 12 garžių knygų iš *Laivo* knygyno. Taigi po knygą gavo šie: M. Mikšienė 3919 Archer Ave., Vladas Šemetulskis, Cicero *Draugo* agentas, 1440 So. 50 Ct., Cicero, Ill., Bruno Šaučiūnas, 4440 So. California Ave., S. Juodis, 1416 — 36 Ave., Melrose Park, Ill., Charles Norkus, 5044 So. Princeton Ave., Jadvyga Steponkaitė, 2334 So. Oakley Ave., Petras Salvaitis, 1101 So. Albany Ave., M. Čerberis, 4456 So. Hermitage Ave., Marcijona Puidokienė, 3204 So. Lituania Ave., Anna Masiljūnas, 3929 W. Adams St., Walter Brazauskis, Sr., 1460 So. Cicero Ave., Ona Vaičiškuskienė, 4242 So. Maplewood Ave.

Tie, kurie piknike negavote dovanų, kreipkitės į pikniko rengėjus: 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

Katalikų Pasaulyje

VOKIETIJOS KATALIKAI KOVOJA UŽ LAISVĘ

Berlynas. — Sekmadienį birželio 6 d., daugiau kaip 60,000 katalikų suplūdo į Koelne (Cologne) majestotišką katedrą ir prieš ją į ruimingą aikštę sveikinti kardinolą Schulte ir išklausti katedroje iš pamokslinės skaitomo ganytojiško laiško — atsakymo propagandos ministrui Goebbelsui į jo šmeižtus prieš Katalikų Bažnyčią. Atvykęs į pamaldas Jo Eminencija griausmingais krikštavimais ir raliavimais buvo sveikinamas. Tas pat įvyko ir po pamaldų. Kardinolas išvykdamas įsakė katedrą uždaryti, kad viduje nepasireikštų koki nors nesmagumai. Katalikų minios gana nepalankiai buvo nusistačiusios prieš nacių. Katalikų minioms išdalinta brošiūrėlė vardu „Bažnyčios vargai.“ Nacių spauda smerkiama už neskrupulingą iškeltų katalikų kunigams ir vienuoliams negrinėjimų bylų išnaudojimą, kad tuo būdu ko daugiau paniekinus Bažnyčią ir išgriovus jos laisvę.

PERSIĖMĘ KOMUNIZMO DVASIA VAIKAI

North Stoneham, Anglija. — Čia išlaikomiems baskų vaikams pranešta ispanų nacionalistų šiaurinės armijos vado gen. Mola žuvinimas. (Birželio 3 d. oficialiai buvo paskelba, kad gen. Emilio Mola žuvo lėktuvo nelaimėje 25 miles nuo Burgos.)

Vaikai pareiškė daug džiaugsmo. Jiems namie esant įpasakota, kad gen. Mola buvęs Ispanijos ir varguomenės priešas ir jis buvo kaltinamas už visus baskų vargus.

Pasirodo, baskai yra menki katalikai, jei net savo vaikus nuodija bolševikiška dvasia. Juk nacionalistai vaduoja Ispaniją iš raudonųjų verguvės ir priespaudos.

ŠV. TĖVO ENCIKLIKA KINIEČIŲ KALBA

Peipingas, Kinija. — Popiežiaus enciklika apie bedieviškąjį komunizmą išversta kiniečių kalba ir neužilgo bus išleista brošiūrėlės formoje.

BOLŠEVIKAI SKLEIDŽIA LUDENDORFFO PAŽIŪRAS

Roma. — Vatikano dienraštis *Osservatore Romano* rašo, Maskvos bolševikų bedievių organizacija išleido brošiūrą. Trumpai išdėsto vokiečių gen. E. Ludendorffo pažiūras apie krikščionybę, judaizmą ir masoneriją. Kaip žinoma, Ludendorffas visas religijas, o ypač krikščionybę, denuncijuoja ir perša žmonėms pagonybę.

Bolševikų bedievių organizacija atspausdino apie 100,000 tų brošiūrų ir jas skleidžia. — Ludendorffas ilgą laiką nedraugingai sugyveno su Hitleriu. Pagaliau jie susiėjo ir tarp jų užsimezgė sėbrystė. Nuo to laiko Vokietijoje staiga padidėjo katalikų persekiojimai. Taip pat padidėjo pagonystės skleidimas. Aišku, Ludendorffas paveikė diktatorių.

Rusijos bolševikai išsėmė visas savo pamazgas prieš krikščionybę. Tad dabar naudojasi Ludendorffo purvais. Ką jie darys netekę šių purvų. Svaidomi į krikščionybę purvai išdžius ir nubyrės ir bolševikų pastangos niekais nueis.

VIENOS KARDINOLAS DROŽIA VOKIETIJOS NACIAMS

Viena, Austrija. — Jo Emin. kardinolas Innitzeris, Vienos arkivyskupas reikalauja į Austriją neįsileisti katalikus šmeižiančių Vokietijos nacių laikraščių.

Kardinolas pareiškia, tas visų pirma reikalinga teisingumo sumetimais. Vokietijos nacių spauda begėdiškai puola Katalikų Bažnyčią ir katalikus, o katalikams draudžia gintis nuo tų jų puolimų. Vokietijos katalikai apsiginimui priverčiami naudotis svetimų šalių spauda.

Jo Eminencija energingai remia Chicago kardinolo pareiškimus apie Vokietijos nacių. Sako, pareiškimai visiškai teisingi. Ir patsai aštriais žodžiais smerkia nacių vykdomus Katalikų Bažnyčios persekiojimus. Šiandien Vokietijoje nacių vykdoma kova prieš

katalikus neturi sau lygios visoj istorijoje, sako kardinolas.

MINISTERIS MELDŽIONIŲ TARPE

Praha, Čekoslovakija. — Keletas tūkstančių Čekoslovakijos gyventojų katalikų meldžionių andai atlankė Ievy Hradec, kur yra šalies seniausioji šv. Klemento bažnyčia — tautos šventovė. Meldžionių tarpe buvo ir viešųjų darbų ministeris Jan Dostatek. Patelei šventovę jis meldžionims pasakė reikšmingą prakalbą.

Šv. Klemento bažnyčia yra daugiau kaip vieną tūkstantį metų sena.

PASKIRTAS NAUJAS VYSKUPAS Į LEAVENWORTH

Washington. — Apaštališkas delegatas J. Valstybėms, Jo Ekse, arkivyskupas A. G. Cicognani paskelbė, šventasis Tėvas Pijus XI vakuojamai Leavenworth diecezijai vyskupu paskyrė kun. P. Schulte iš St. Louis, Mo.

MIRĖ VYSKUPAS J. M. LAVAL

San Francisco, Calif. — Čia St. Mary ligoninėje mirė New Orleans, La., diecezijos vyskupas pagalbininkas J. M. Laval. Velionis atvyko į Pacifiko pakraščius pataisyti sveikatą ir susirgo plaučių liga.

LIETUVIAI AMERIKOJE

KUNIGŲ VIENYBĖS SEIMAS

A.L.R.K. Kunigų Vienybės metinis seimas šaukiamas š. m. liepos 28 d. Seserų Pranciškėčių vienuolyne, South Hills, Pittsburgh, Pa.

Seime dalyvaus garbingasis svečias, J. E. vyskupas Mečislovas Reinys. Seimas prasidės iškilmingomis pamaldomis 9 val. rytą. Visiems seimo dalyviams nakvynės ir valgis parūpinta ten pat vienuolyne.

Visi kunigai kviečiami dalyvauti šiame svarbiame seime.

Kun. Jonas Balkūnas,

K. V. Centro Pirmininkas.

STUDENTŲ IR PROFESIJONALŲ SEIMAS

L. K. Studentų ir Profesjonalių sąjungos metinis seimas šaukiamas š. m. liepos 7-8 dd. Marianapolio Kolegijos patalpose, Thompson, Conn.

Seimas bus pradėtas 10 val. rytą J. E. vyskupo M. Reinio iškilmingomis Mišiomis ir pamokslu.

Pirmoji diena skiriama posėdžiams, kuriuose bus centro valdybos pranešimai, kun. Dr. Alf. Jagmino ir p. Iz. Rovaitės paskaitos, atskiras profesjonalių pasitarimas, Centro valdybos rinkimai ir kiti klausimai. Posėdžiams užsibaigus, vakare įvyks koncertas — balius.

Antroji seimo diena skiriama draugiškam išvažiavimui į Naujosios Anglijos gražiausias apylinkes. Seime dalyvauti galės tik užsimokėję nario mokesčius.

Visais seimo reikalais prašoma kreiptis į Seimo Rengimo Komisiją, Marianapolis College, Thompson, Conn. *Centro Valdyba.*

KUN. JONAS SAVULIS PASKIRTAS Į DURYEA

Serantų diecezijos vyskupo T. C. O'Reilly parėdymu, buvęs Wilkes-Barre švč. Trejybės parapijos vikaras Jonas L. Savulis paskirtas Duryea šv. Juozapo parapijos administratorium; buvęs Serantų šv. Juozapo parapijos vikaras kun. Alfredas Žukauskas paskirtas Wilkes-Barre švč. Trejybės parapijos vikaru.

LIETUVAITĖS SESELĖS BAIGĖ MARYWOOD KOLEGIJĄ

Marywood kolegiją, Seranton, Pa. baigė šios Nukryžiuoto Jėzaus seselės iš Elmhurst, Pa.: Germana Čerkauskaitė, Marija Celina Vaitelvičiūtė, Inkarnata Karbauskaitė (pastarosios dvi gavo cum laude laipsnį) ir dvi seselės Kazimierietės: Vincenta ir Redemta.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

J. E. ARKIV. PR. KAREVIČIUS, M.I.C. — GARBĖS ŠAULYS

Šaulių Sąjungos rinktinių atstovų susirinkimas Kaune Arkiv. Pr. Karevičių, M.I.C. išrinko garbės šauliu. Ta proga Šaulių Sąjungos taryba paruošė šio turinio adresą:

“Mylimas mūsų Ganytojaus, Ekscelencija Arkivyskupe. Jau keliolikti metai Ekscelencija esi pasitraukęs į tylų ir kuklų vienuolio gyvenimą, tačiau visa lietuviškai jaučianti Lietuva, anuo metu karštai pamilusi pirmąjį atgijusios valstybės Vyskupą Lietuvį, ligi šiol savo širdyse tebelauko Ekscelenciją savo Ganytoju. Šaulių Sąjunga, sekdamas Ekscel-

lencijos palaimintais į žygį pirmaisiais laisvės kovotojais, ryžtasi eiti jų pėdomis, kad būtų išlaikyta brolių krauju atgautoji Nepriklausomybė. Lietuvos šauliai, turėdami prieš akis didžius Ekscelencijos nuopelnus tautai ir valstybei, 1937 m. kovo mėn. 6 d. per savo metinį rinktinių atstovų susirinkimą išrinko Tamstą Garbės Šauliu. Šaulių Sąjungos taryba prašo priimti Ekscelenciją Garbės Šaulio vardą ir to vardo simbolį — auksinį šaulio ženklą.”

Po adresu pasirašę keturi dabartiniai ministrai ir visa Šaulių Sąjungos vadovybė.

NAUJAS AUŠROS VARTŲ PAVEIKSLAS

Aušros Vartų Dievo Motinos garbei yra išleidžiamas naujas, vilniečio dailininko Kosčiuškos pieštas paveikslas. Paveiksle Šv. Marija atvaizduota debesyse, o po ją kairėj pusės Aušros Vartai, dešinėj toli matosi Gedimino pilis. Yra dar ir kitokių vaizdų, vaizduojančių pavergtą Vilniją. Paveikslo formatas didelis. Po paveikslu įrašyta trumpa į Aušros Vartų Dievo Motiną maldelė, kurioje prašoma Mariją, per amžius globojusią mūsų kraštą, padėti mums nugalėti visas kliūtis ir grįžti į sostinę Vilnių. Maldelė aprobuota Kauno metropolito. Paveikslas gaunamas Kaune, Duonelaičio 9 a., kaina 1 Lt.

TIKRA NUOSIRDUMO ŠVENTĖ

Šiais metais kariuomenės ir visuomenės šventė praėjo itin nuoširdžiausiai. Žmonių visose iškilmėse dalyvavo kur kas daugiau negu kitais metais. Didžiausios iškilmės, be abejonės įvyko Kaune, kur daugybė visokios rūšies kariuomenės dalinių, įvairiausių organizacijų. Mūsų kariuomenė Kauno gatvėse buvo sutikta su gėlėmis ir džiaugsmingais minių šūkavimais. Iškilmų centras buvo Karo muziejaus sodelyje, kur visiems gilų įspūdį visuomet padaro karo invalidai.

VĖL SUSIRGO VYSK. MATULIONIS

Kaunas. — J. E. vysk. T. Matulionis susirgo ir atsigulė dr. Gintilos priv. ligoninėje.

Platinkite naudingiausių laikraštį Tėvų Marijonų savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. Canal 7790

T. Marijonų Rėmėjo mokestis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

TYRINĖS ALASKĄ

Kun. Raymond W. Murray, Notre Dame universiteto antropologijos profesorius ir sociologijos departamento viršininkas, šiomis dienomis išvyko ekspedicijoj į Alaską, kur Mastrodon rajone, netoli Fairbank, vadovaus tyrinėjimams įrodymui, kad pirmieji į Ameriką atsikėlę gyventojai buvo iš Azijos.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Aukos

Sukaitis Jonas, Waukegan, Ill.	23.00
Ambrozas P., Clairton, Pa.	17.00
Radzevičius Jon., Bayonne, N. J.	12.00
Miciūnienė B., New Britain, Conn. ..	10.25
Schapel R., Niagara Falls, N. Y.	9.00
Klimašauskienė O., Lawrence, Mass. ..	7.00
Kačergienė Anna, Woodbury, Conn. ..	5.00
Šaučiūnas N., Chicago, Ill.	5.00
Gedzius Fr., Chicago, Ill.	5.00
Dzikas R., New Britain, Conn.	5.00
Gudas Peter, So. Boston, Mass.	4.25
Marčiulionienė E., Springfield, Ill. ..	4.00
Kazakevičienė K., Boston, Mass.	4.00
Savaite M. Miss, Chicago, Ill.	4.00
Zdankus A., Chicago, Ill.	4.00
Dapkevičienė Petr., Blissville, N. Y. ..	3.00
Kazlauskienė K., Detroit, Mich.	2.00
Mičiulevičius P., Shenandoah, Pa. ..	3.00
Skuskinsky Chas., Ringtown, Pa.	3.00
Katkauskienė M., Manchester, Conn. ..	2.00
Ivanauskienė E., Wilkes Barre, Pa. ..	2.00
Puišienė O., St. Clair, Pa.	3.00
Varpačinskis J., Chicago, Ill.	2.00
Skirka Ant., Chicago, Ill.	3.00
Davidonienė Pet., Chicago, Ill.	3.00
Dunauskas Jos., Chicago, Ill.	2.00
Jenkauskienė J., So. Boston, Mass. ..	3.00
Marksienė Ieva, So. Boston, Mass.	3.00
Jasulevičienė A., Chicago, Ill.	2.00
Sipavičienė T., Chicago, Ill.	3.00
Bacevičius A., Chicago, Ill.	3.00
Petkus A., Cicero, Ill.	3.00
Kristaponienė P., Philadelphia, Pa. ..	3.00
Pipirienė B., Chicago, Ill.	3.00
Valuskienė O., Chicago, Ill.	3.00
Artišauskienė K., Chicago, Ill.	3.00
Rudokienė B., Chicago, Ill.	3.00
Adgas M., Kingston, Pa.	3.00

Visiems Rėmėjams nuoširdžiai dėkojame.

Tėvai Marijonai